

Βραζιλία 2019/2020. 2^ο μέρος.

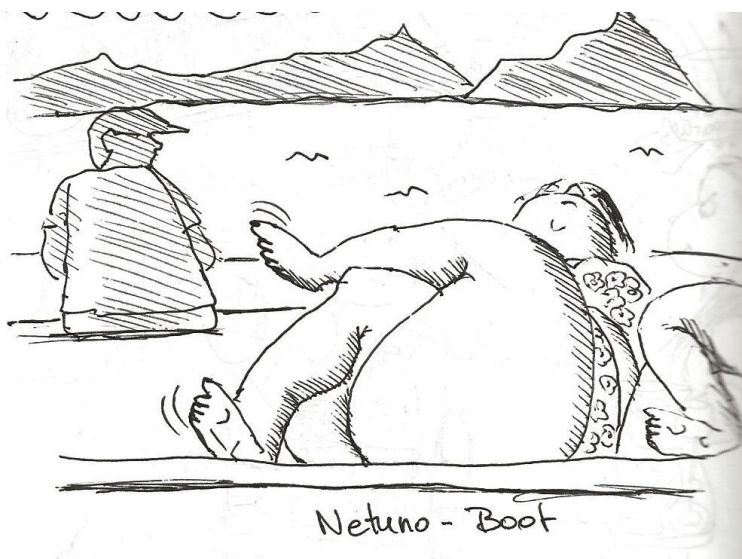
19.12. Η ξεναγός μας μάς πάει στο αεροδρόμιο και μας συνοδεύει ως το check in. Λέει στους υπαλλήλους ότι είμαστε πολύ ηλικιωμένοι και μας αφήνουν να περάσουμε πρώτοι. Θα προτιμούσα να μην το πιστεύανε αμέσως, αλλά... Πετάμε στο Rio κι από εκεί μας πάνε με αυτοκίνητο στο Paraty. Βρέχει όλη τη διαδρομή, αλλά όταν φτάνουμε στο Paraty, η βροχή σταματάει. Το βράδυ πάμε στο κέντρο για να βρούμε εστιατόριο, και αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο, γιατί οι μεγάλοι, ανώμαλοι κυβόλιθοι δε μας επιτρέπουν να κοιτάξουμε γύρω μας χωρίς να πέσουμε. Επί τέλους φτάνουμε σ' ένα εστιατόριο που χωρίς αμφιβολία είναι το καλύτερο του κόσμου! Το μικρούτσικο τραπεζάκι στέκεται στραβά, οι καρέκλες επίσης, και οι σερβιτόροι φέρνουν χωρίς έλεος όλες τις παραγγελίες μας μαζί. Βάζουν ένα πιάτο πάνω στο άλλο, κάτι ποτήρια που ενοχλούν πέφτουν κάτω, τα μαχαιροπύρωνα εξαφανίζονται κάτω από τις πιατέλες, είμαστε «ενθουσιασμένοι»!!! Το επιδόρπιο, δηλαδή τις *caípirinhas* μας, τις πίνουμε καλύτερα σε λιγότερο «φανταστικό» εστιατόριο.

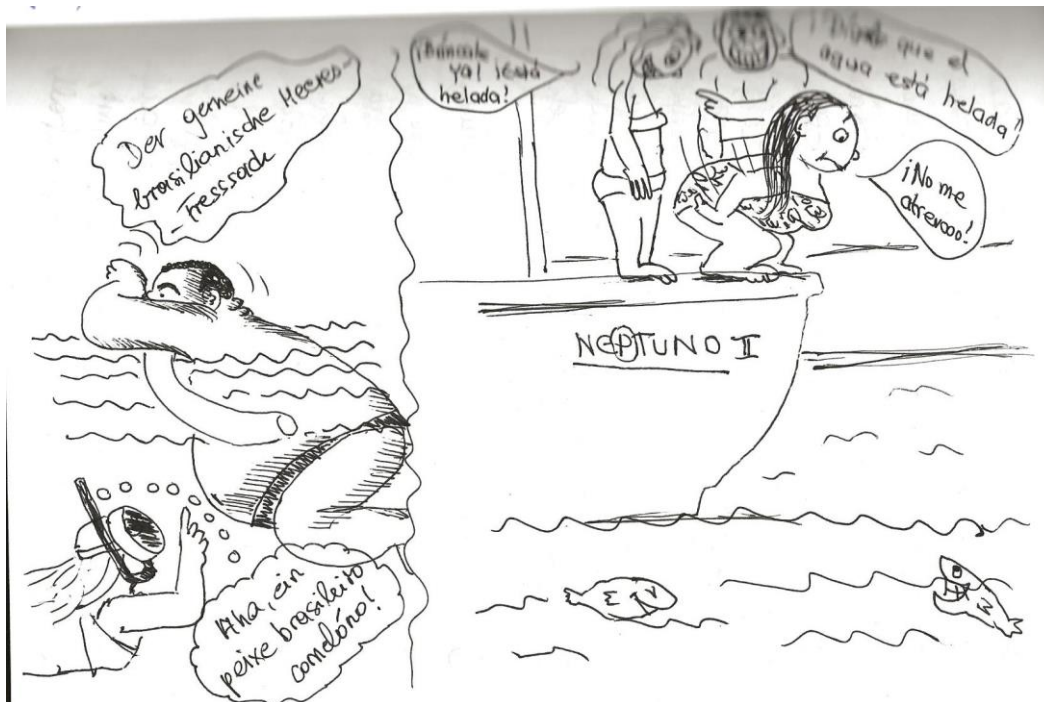
20.12. Πάμε εκδρομή με τζιπ στους καταρράκτες Pedra Branca, οι οποίοι δε μας εντυπωσιάζουν πολύ μετά απ' το Iguaçu! Ύστερα πάμε σ' ένα εργοστάσιο *cachaça* και το απόγευμα πάμε βολτίτσα στο όμορφο αποικιακό χωριό Paraty.

21.12. Σήμερα πάμε με γολέτα στις πιο ωραίες παραλίες της περιοχής. Έχουμε υπέροχη θέα, γιατί καθόμαστε κάτω από ένα κατάστρωμα στο οποίο περισσεύουν τα κορμιά.

Σταματάμε για μπάνιο σε μια ωραία παραλία, αλλά η Paulina φοβάται να πηδήξει απ' τη γολέτα στο νερό. Εκτός αυτού ένας κύριος έχει την καλοσύνη να της πει ότι η θάλασσα είναι παγωμένη, αλλά όταν καταλαβαίνει ότι τώρα γελάνε ακόμα και τα ψάρια, παίρνει κουράγιο και πηδάει στη θάλασσα. Το μπάνιο μας αρέσει πολύ, αλλά μετά έρχεται η σειρά μου να φοβηθώ, γιατί η σκάλα στην οποία πρέπει να γυρίσω στη βάρκα, είναι φοβερά ψηλή. Ξέρω όμως ότι έχω μόνο δυο επιλογές: σκαρφαλώνω ή μένω εδώ για πάντα. Όταν και οι δυο είμαστε πάλι καλά στη βάρκα και δε φοβόμαστε πια, αρχίζουμε αμέσως να κοροϊδεύουμε τους μη κολυμβητές με τα σωσίβια και τα selfie sticks τους.

Μετά από 3 παραλίες πηδάμε και σκαρφαλώνουμε ήδη τέλεια. Και στο κολύμπι είμαστε τούρμπο.

Το απόγευμα τρώμε παγωμένο αçaí με μπανάνα, καλύτερο από κάθε παγωτό του κόσμου – και τόσο υγιεινό!

22.12. Πάμε στην παραλία Jabaqua, που είναι παράδεισος για βουτιές, μας λένε. Το νερό μας πάει ως τα γόνατα και η άμμος βάφει τη θάλασσα καφέ, αλήθεια ένας παράδεισος για βουτιές – αν σε ενδιαφέρουν άμμος, φύλλα και ξύλα, βέβαια. Κολυμπάμε, διαβάζουμε, κοιμόμαστε, έτσι όπως πρέπει στην παραλία και κάποτε έχω την ιδέα να πάμε για μπιρίτσα στο μπαράκι της παραλίας. Είναι η καλύτερη ιδέα της ημέρας, γιατί μόλις φτάνουμε στο μπαρ, αρχίζει μια φοβερή καταιγίδα, όλος ο κόσμος έρχεται τρέχοντας απ' την παραλία και το μαγαζί γεμίζει κόσμο μέχρι την τελευταία καρέκλα, εμείς όμως καθόμαστε ήδη άνετα, χαχαχα. Όταν βρέχει λιγότερο, γυρίζουμε στο Paraty και όταν καταλαβαίνουμε ότι σήμερα η βροχή δε θα σταματήσει πια, μένουμε σπίτι και τρώμε στο εστιατόριο του ξενοδοχείου μας. Ο σερβιτόρος είναι πολύ συμπαθητικός, μας κάνει μάθημα πορτογαλικών, μας διηγείται πολλά ενδιαφέροντα, περνάμε ωραία και μετά πάμε στη βεράντα μας όπου μας κάνει παρέα η γάτα του ξενοδοχείου Florisbella.

23.12. Βρέχει και γι' αυτό ξαφνιαζόμαστε πολύ όταν βλέπουμε την Biggi με γυαλιά ηλίου. Η Paulina γελάει τόσο πολύ που πρέπει να τρέξει στην τουαλέτα για να μην κατουρηθεί.

Πάμε βόλτα στο Paraty, αγοράζουμε λίγα σουβενίρ, μετά τρώμε αçaí, κοιμόμαστε, καθόμαστε στη βεράντα, τρώμε στο εστιατόριο του ξενοδοχείου και μετά πίνουμε μπίρες στη βεράντα μας. Τα άδεια κουτιά τα αφήνουμε όλα μπροστά απ' την πόρτα της Biggi και της Paulina, για να πιστέψει η καθαρίστρια ότι μόνο οι δυο πίνουν τόσο πολύ. Η γάτα Florisbella μας επισκέπτεται, αλλά φεύγει μετά από λίγο, γιατί την ενοχλεί φοβερά ότι απόψε η Biggi κάθεται στην καρέκλα της.

24.12. Ο ταξιτζής Jago μας πάει στο Angra dos Reis. Με ταχύπλοο πάμε στο νησί Ilha Grande και δεν είμαστε καθόλου ενθουσιασμένοι που μας χαιρετάει πάλι βροχή! Ο κοντός και λεκιασμένος ξεναγός μας μάς συνοδεύει στο ξενοδοχείο και τον ρωτάμε ποια απ' τις ήδη πληρωμένες εκδρομές θα πάμε αύριο. Μας λέει ότι δεν έχει ούτε μια εκδρομή για μας, αλλά μπορούμε να τον πάρουμε τηλέφωνο αν θέλουμε να κλείσουμε κάτι. Μας αφήνει την κάρτα του, αλλά γράφει μόνο το όνομα και το τηλέφωνό του, ούτε όνομα του γραφείου του, ούτε διεύθυνση, ξέρουμε δηλαδή ότι πρέπει μόνοι μας να οργανώσουμε τις εκδρομές μας. Μένουμε στο ξενοδοχείο Naturalia κι έχουμε ωραίο δωμάτιο με ρομαντική θέα στη ζούγκλα, στις γειτόνισσές μας και στη θάλασσα.

Το χριστουγεννιάτικο δείπνο το παίρνουμε στο εστιατόριο Steak'n Beach στην παραλία με τα πόδια στην άμμο και πολύ ωραίο φαγητό: Σολωμό με σάλτσα μαρακούγια και γαλοπούλα με σάλτσα πορτοκάλι, πουρέ, ρύζι με καρύδια, λαχανικά και farofa (τηγανιτό αλεύρι από μανιόκα).

Ένας ξανθός σερβιτόρος με μεγάλα δόντια μας φροντίζει, και όταν ο Γιώργος έχει πρόβλημα να βγάλει τα λεφτά του, κάνει το σχόλιο: «Εδώ δεν μπορεί να τα βγάλει, αλλά στο σπίτι έχει πολλά». Του λέω ότι ο Γιώργος είναι πολύ πλούσιος γιατί έχει τα λεφτά για 3 γυναίκες και απαντάει πολύ διπλωματικά „tres chicas lindas“ (τρία γλυκά κορίτσια). Αλήθεια πολύ διπλωματικός! 😊 Το εστιατόριο προστατεύει το περιβάλλον, γιατί μας δίνουν καλαμάκια από χαρτί, τα οποία διαλύονται όμως αργότερα στις caipirinhas. Δεν πειράζει, διασκεδάζουμε πολύ με τα οικολογικά καλαμάκια... Μια τελευταία μπιρίτσα στη βεράντα με θέα θάλασσα και τους θορύβους της ζούγκλας, έτσι η χριστουγεννιάτικη βραδιά τελειώνει πανέμορφα.

25.12. Μετά απ' το νόστιμο πρωινό με ωραία τροπικά φρούτα περπατάμε κατά μήκος της παραλίας, περνάμε απ' την «πρωτεύουσα» του νησιού Abraao και φτάνουμε στη μαύρη

παραλία Praia Preta. Η άμμος και τα βράχια είναι από ένα συγκεκριμένο είδος γρανίτης που βάφει τα πόδια μας μαύρα. Τόσο βρώμικα πόδια δεν είχαμε ποτέ, διασκεδάζουμε πολύ.

Περνάμε την ημέρα με το πρόγραμμά μας που ποτέ δε μας απογοητεύει: κολύμπι, διάβασμα, υπνάκος, πάλι κολύμπι... Μετά κάνουμε βόλτες στην παραλία και θαυμάζουμε το τοπίο.

Όταν γυρίζουμε σπίτι καταλήγουμε σ' ένα μπαράκι, όπου πίνουμε μπίρα, όταν ζεσταίνουμε πάμε λίγο για μπάνιο, γυρίζουμε στο τραπέζι, πίνουμε πάλι μια γουλιά απ' την μπιρίστα, κλπ., τι στρες... 😊!

Το βράδυ πάμε στο Steak n' Beach και αυτή τη φορά τρώμε μπριζόλες με μια σαλάτα από τυρί και μάνγκο. Πίνουμε κρασί Cabernet Sauvignon απ' τη Χιλή κι ένα Malbec απ' την Αργεντινή. Μετά απ' το ωραίο δείπνο καθόμαστε για μια τελευταία μπίρα στη βεράντα μας και αναρωτιέμαι από πού έρχεται το όμορφο κερύει που δεν το είχαμε χθες. Μήπως το ξενοδοχείο μας έβαλε ένα; Ο Γιώργος λέει ότι λείπει τώρα ένα απ' το εστιατόριο... Όταν θέλει ρομαντική ατμόσφαιρα δε διστάζει...!

26.12. Επειδή ο μικρούτσικος ξεναγός μας δεν εμφανίστηκε πια, οργανώνουμε μόνοι μας μια εκδρομή και κλίνουμε το γύρο το νησιού με ταχύπλοο. Ο καπετάνιος είναι ενθουσιασμένος απ' τον εαυτό του και μας λέει ότι είναι ο πιο έξυπνος και στοργικός

καπετάνιος του κόσμου και θα περάσουμε πολύ καλά μαζί του. Το ίδιο το γύρο το ξανακάναμε πριν 3 χρόνια και θυμάμαι καλά ότι τότε βγάλαμε πολλές φωτογραφίες απ' τη βάρκα. Αυτή τη φορά τα πράγματα είναι διαφορετικά, γιατί το ταχύπλοο έχει 2 μηχανές, η καθεμιά με 300 ίππους, και ο καπετάνιος γνωρίζει μόνο μια ταχύτητα, την ανώτατη. Κρατιόμαστε λοιπόν και ο αφρός της θάλασσας μας βρέχει. Στην παραλία Praia Parnaioca κάνουμε μπάνιο και θαυμάζουμε ένα ξωκλήσι μέσα στη ζούγκλα, Sagrado Coração de Jesus το λένε.

Την επόμενη στάση κάνουμε στην παραλία Adventureiro. Επειδή στην προκυμαία έχει άλλη βάρκα και ο πιο έξυπνος καπετάνιος του κόσμου δε θέλει να χάσει χρόνο, πάει τη βάρκα μας σ' ένα βράχο και μας τραβάει απ' το χέρι στο βράχο. Η Biggi ανησυχεί γιατί πριν από ένα χρόνο είχε σπάσει το χέρι της και ο καπετάνιος θα μπορούσε να το ζημιώσει πάλι.

Μετά πρέπει να περάσουμε απ' τη ζούγκλα, το μονοπάτι είναι δύσκολο, απότομο και με πολλές πέτρες, αλλά επί τέλους καταλήγουμε στην παραλία. Όλοι οι υπόλοιποι καπετάνιοι που δεν είναι οι πιο έξυπνοι του κόσμου, πάνε τους επιβάτες τους κατευθείαν στην

παραλία. Παράξενο... Η άμμος της παραλίας αυτής είναι κατάσπρη και τρίζει όταν περπατάμε πάνω της. Αυτό μας διασκεδάζει και γι' αυτό περπατάμε πολύ. 😊 Μετά από 2 ώρες πρέπει να περάσουμε πάλι απ' τη ζούγκλα για να φτάσουμε στη βάρκα μας, αυτή τη φορά βρίσκεται όμως στην προκυμαία και δεν είναι ανάγκη να ανεβούμε πάλι στο βράχο. Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στον καπετάνιο κι εκείνος χαίρεται που επί τέλους καταλάβαμε ότι είναι ο καλύτερος του κόσμου.

Η πιο όμορφη παραλία του γύρου μας είναι η Praia dos Meros, ένας παράδεισος για βουτιές με πολύχρωμα ψάρια και ανθισμένα δέντρα. Εκτός αυτού έχουμε και πλάκα, γιατί αμέτρητοι μη κολυμβητές με μάσκες, σωσίβια και αδιάβροχες φωτογραφικές μηχανές ξεκινούν για selfie με τροπικό ψάρι – έτσι πρέπει!

Το βράδυ γυρίζουμε στο Abraao και πάμε στο εστιατόριο Lua e Mar για δείπνο. Ψάρι με λαχανικά και μπανάνες τηγανιτές, νόστιμοοοοο!

27.12. Μετά το πρωινό παίρνουμε μια βάρκα ταξί και πάμε στην παραλία Abraaozinho, όπου περνάμε μια υπέροχη τεμπέλικη μέρα με κολύμπι, διάβασμα, ύπνο, κολύμπι... Το απόγευμα πάμε στο αγαπημένο μπαράκι μας για μπιρίτσα με pasteis de carne seca/camarão (πίτες με κρέας και με γαρίδες). Το βράδυ πάμε να φάμε στο Lua e Mar και απολαμβάνουμε για τελευταία φορά το δείπνο με τα πόδια μας στην άμμο. Σήμερα έχει ψάρι με σάλτσα μαρακούγια και ρύζι με θαλασσινά. Μετά caipirinhas de maracuja, βέβαια, να μην πάθουμε στερητικά συμπτώματα 😊.

28.12. Γυρίζουμε στο Paraty και μένουμε πάλι στην Pousada Corsario. Ενώ φτιάχνουν τα δωμάτια μας, καθόμαστε στο μπαρ του ξενοδοχείου και πίνουμε ένα χυμό. Όταν μας βλέπει η σερβιτόρα, τρομάζει και ρωτάει τι έγινε. Της λέμε ότι δεν πάθαμε τίποτα, γυρίσαμε εθελοντικά απ' την Ilha Grande. «Τόσο πολύ σας αρέσει σε μας;» ρωτάει μα πλατύ χαμόγελο. Ναι, τόσο πολύ μας αρέσει κι εκτός αυτού την Πρωτοχορονιά η Ilha Grande δεν έχει ελεύθερα δωμάτια... Αυτό όμως δεν της το λέμε, δε θέλουμε να της χαλάσουμε το κέφι.

Το βράδυ τρώμε στο κέντρο, όπου σήμερα γίνεται χαμός. Μουσική και φωνές μέχρι πολύ αργά, μας αρέσει πολύ!!! Και διασκέδαση έχει, γιατί κάθε τόσο έρχονται κάτι ακροβάτες που στέκονται σε μια σκάλα ή ένα ψηλό ποδήλατο και κάνουν ασκήσεις με μαχαίρια και αναμμένες κορύνες. Επειδή είναι πολύ αδέξιοι, κάποτε τους πέφτει κάτι στο πάτωμα, αλλά κανένας δεν το παίρνει χαμπάρι, γιατί «το κοινό» δεν τους προσέχει. Κάνουν κάθε βράδυ το ίδιο πρόγραμμα, γι' αυτό... Ακόμα πιο διασκεδαστικό είναι ένα στραβό τραπέζι που κουνιέται πολύ. Παρατηρούμε με ποιους τρόπους οι άνθρωποι προσπαθούν να κάθονται χωρίς να πέσουν. Οι περισσότεροι απελπίζονται μετά από λίγες προσπάθειες και φεύγουν κι εμείς περιμένουμε τα επόμενα θύματα.

Πάμε σπίτι και η Paulina είναι πανευτυχισμένη που καθόμαστε πάλι στη βεράντα μας. Αγαπάει πολύ τις πριβέ μας βραδιές!

29.12. Πάμε σε μια παραλία του Paraty και η θάλασσα μας κάνει εντύπωση. Φτάνει μόνο ως τα γόνατά μας και είναι πολύ ζεστή. Η άμμος τη βάφει καφέ και μοιάζει με σούπα. Η Paulina είναι ευχαριστημένη στην μπανιέρα αυτή, εμείς όχι τόσο πολύ. Το απόγευμα μας επισκέπτονται πίθηκοι καπουτσίνοι στο ξενοδοχείο και τους καλωσορίζουμε με πολλή χαρά. Γεια σου, Διαμαντή!

Το βράδυ πάμε να φάμε στο κέντρο και μας αρέσει ο σερβιτόρος που είναι πολύ «επαγγελματίας». Ο Γιώργος παραγγέλνει μια cuba libre και απ' τα τρομαγμένα μούτρα του σερβιτόρου καταλαβαίνουμε ότι δεν έχει ακούσει ποτέ για τέτοιο πιτό και πιστεύει ότι ο Γιώργος θέλει να του μιλήσει για πολιτική.

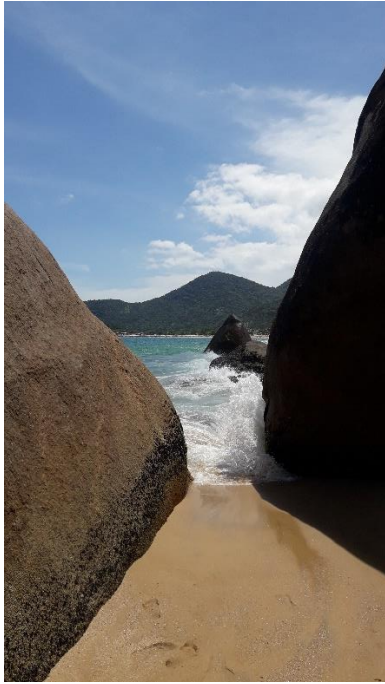
30.12. Πάμε με ταξί στην παραλία Trindade. Έχει και «δυο, τρεις» άλλους με την ίδια ιδέα, γι' αυτό περνάμε μια ώρα μέσα στο μπουτιλιάρισμα. Όταν φτάνουμε ο ταξιτζής μας λέει ότι θα μας προσέξει ο φίλος του ο Τζαμάικα, και ό, τι πρόβλημα να έχουμε, να του πούμε, γιατί θα μας βοηθήσει. Πριν φύγει μας απαγορεύει να ανεβούμε στα βράχια, γιατί αυτό είναι επικίνδυνο. Είναι πολύ στοργικός ο ταξιτζής μας 😊.

Όταν ψάχνουμε μια θέση με σκιά, μια βραζιλιάνικη οικογένεια μας προσφέρει να κάτσουμε κάτω απ' το βράχο τους. Δεχόμαστε συγκινημένοι από τόση φιλοξενία. Η θέση μάς αρέσει γιατί είναι αρκετά μακριά απ' τα τεράστια κύματα, πιστεύουμε ...

... μέχρι τη στιγμή που μας βρίσκει ένα, δε βρεχόμαστε όμως πολύ 😊.

Και είναι πανέμορφη η παραλία αυτή!

Στις τέσσερις ο ταξιτζής μας μάς πάει πίσω στο Paraty. Αυτή τη φορά δεν έχει μποτιλιάρισμα και γι' αυτό τρέχει σαν τρελός. Επιβιώνουμε τη διαδρομή και απολαμβάνουμε ακόμα περισσότερο τη βραδιά στο Paraty.

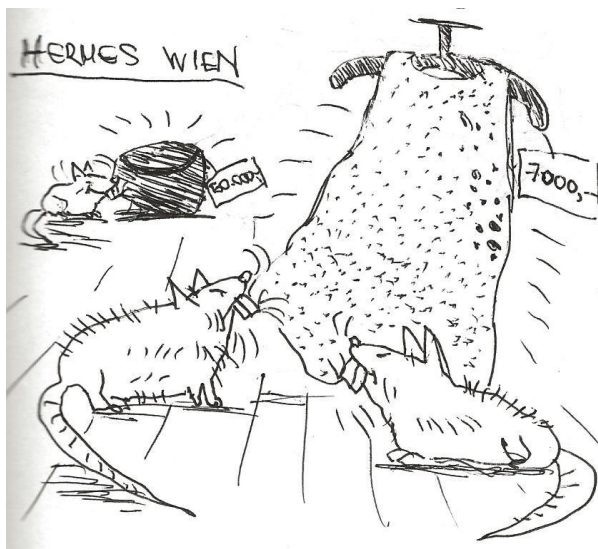
31.12. Ο ταξιτζής μας μάς πάει σ' ένα νησάκι με όμορφες παραλίες, ένα μονοπάτι στη ζούγκλα, πωλητές που προσφέρουν καρύδες, πολλές βάρκες και ακόμα πιο πολλά σκυλιά, τα περισσότερα μικρούτσικα και άσχημα, και οι κύριοί τους που τα λατρεύουν. Μετά πάμε σ' ένα χωριό Ινδιάνων που ονομάζεται Aldeia Indígena Pataxo Ha Ha Hae. Οι άνθρωποι που μένουν εκεί ζουν από χειροτεχνήματα και τα λεφτά που πληρώνουν οι επισκέπτες για το πάρκινγκ. Δεν πίνουν αλκοόλ και τρώνε μόνο τα δικά τους ψάρια απ' τη λίμνη τους, γιατί απορρίπτουν τα ψάρια της θάλασσας. Ο καταρράκτης τους δε μας εντυπωσιάζει, γιατί είμαστε λίγο κακομαθημένοι. 😊 Γυρίζουμε στο Paraty και το βράδυ πάμε στο εστιατόριο στο οποίο κάναμε κράτηση για το δείπνο της παραμονής Πρωτοχρονιάς. Το τραπέζι μας είναι πιασμένο, βέβαια, δεν περιμέναμε τίποτε άλλο. Ευτυχώς όμως σήμερα έχει πολλά ελεύθερα τραπέζια στα εστιατόρια, γιατί οι Βραζιλιάνοι ντύνονται με άσπρα και κουβαλούν τεράστια ψυγεία στην παραλία, για να γιορτάσουν εκεί προς τιμή της θεάς της θάλασσας

Yemanjá. Μετά το φαγητό – μπριζόλες, σολομός με σάλτσα μουστάρδα, σαλάτα και λίγες caipirinhas – πάμε στη βεράντα μας και θαυμάζουμε τα πυροτεχνήματα της Πρωτοχρονιάς.

Μας κάνει εντύπωση ότι εκατοντάδες άνθρωποι τραβάνε κατά μήκος του καναλιού έξω απ' το χωριό. Ο Γιώργος ξέρει ότι πάνε σπίτι, γιατί είναι απ' το São Paulo. Η Paulina κι εγώ πιστεύουμε ότι πάνε σ' ένα πάρτι στη ζούγκλα και η Biggi υποψιάζεται ότι θα εξαφανιστούν σε μια τρύπα. Ποτέ δε θα μάθουμε πού πήγαν αλήθεια ... Περνάμε ακόμα λίγες ώρες στη βεράντα μας και είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με την αρχή της καινούργιας χρονιάς και της καινούργιας δεκαετίας.

1.1.2020 Σήμερα θέλουμε να αγοράσουμε σουβενίρ, αλλά ξεχάσαμε ότι την Πρωτοχρονιά τα μαγαζιά είναι κλειστά. Ευτυχώς τα μαγαζιά που πουλούν cachaca δεν είναι ποτέ κλειστά, γιατί θέλουμε προ πάντων να αγοράσουμε cachaca. Περνάμε μια τεμπέλικη μέρα στην πισίνα του ξενοδοχείου και μετά κάνουμε τις βαλίτσες μας. Το βράδυ βρίσκουμε ένα μικρούτσικο εστιατόριο με υπέροχο φαγητό: αρνάκι με σάλτσα κρασί και πουρέ μανιόκα και ψάρι με σάλτσα moqueca και πουρέ μπανάνα. Στη βεράντα εξηγώ στην Paulina ότι στη Βιέννη υπάρχει ένα μαγαζί που λέγεται Hermes, στο οποίο ένα φόρεμα κοστίζει τουλάχιστο 7000 ευρώ και ότι οι τιμές αυτές δικαιολογούνται γιατί το Hermes εκπαιδεύει ποντικούς, οι οποίοι με τα δόντια τους κάνουν το εξαιρετικό σχήμα των φορεμάτων. Όταν η Paulina λέει «αλήθεια;», ξέρω ότι ήμουν πειστική!

2.1. Μετά το πρωινό πάμε στο Rio, και πάλι είναι «2, 3 άλλοι» που έχουν την ίδια ιδέα. Γι' αυτό περνάμε 7 ώρες στο μποτιλιάρισμα, καλή ευκαιρία να θαυμάσουμε ήσυχα το υποτροπικό δάσος mata atlántica και την υπέροχη θέα στη θάλασσα με τα αμέτρητα νησιά της. Δυστυχώς στο Rio δεν μπορούμε να επισκεφτούμε πια τίποτα, γιατί φτάνουμε αργά. Το βράδυ πάμε στο εστιατόριο Costo do Mar και τρώμε γαρίδες με σάλτσα ανανάς και ρύζι με καρύδια. Και πίνουμε τις τελευταίες caipirinhas των διακοπών μας.

3.1. Η πτήση μας στην Ευρώπη θα γίνει το βράδυ, γι' αυτό θέλουμε να επισκεφτούμε κάτι αξιοθέατα στο Rio, αλλά δεν έχει late check out, το ξενοδοχείο είναι γεμάτο. Δεν έχει αποθήκη για τις βαλίτσες μας, γι' αυτό πρέπει να μείνουμε στο ξενοδοχείο. Περνάμε τις 3 ώρες αναμονής στο λόμπι και στην ταράτσα, τουλάχιστο με θέα στην Coracabana και στο άγαλμα του Χριστού. Το ταξί μας αργεί 5 λεπτά, γιατί όπως πάντα πάει πρώτα στο λάθος ξενοδοχείο Astoria. Ο ίδιος οδηγός... Φαίνεται ότι το έχει κάνει συνήθειά του.

Στο αεροδρόμιο αποχαιρετούμε την Paulina και πετάμε σπίτι. Τόσο γρήγορα πέρασαν όλα, τι κρίμα... Αλλά του χρόνου θα ξαναβρεθούμε, αυτή είναι η παρηγοριά μας!

Λίγες εντυπώσεις ακόμα.

Άγιος Βασίλης με σαξόφωνο και Άγιος Βασίλης μεθυσμένος στο εργοστάσιο της cachaca.

Το κοάτι είναι πολύ αναιδές! 😊

Η πεταλούδα έμεινε 10 λεπτά στον αγκώνα του Γιώργου.

